

Türkçe Ezan, M. Kemal ve cenazesi...

Anadolu'yu fesada veren M. Kemal'in devrimlerinden biri de Ezan-ı Muhammediyye'nin Arapça aslından Türkçe'ye çevrilmiş olmasıdır. Asırlardır müslümanları günde beş vakit namaz ibadetine davet mahiyeti taşıyan ezan, bir zaman gelmiş, azılı din düşmanlarının hisşına uğramıştır. Kemalistler aslı Arapça olup, „Allahü Ekber“ kelimesi ile başlayan ve „La ilahe illallah“ ifadesi ile sona eren Ezan-ı Muhammediyye'yi Türkçe'ye çevirmekle kalmamışlar, üstelik kemalistler kendilerine mahsus bir ezan ortaya atmışlardır.

Kemalistlerin M. Kemal için yazdıkları ezan aynen şöyledir:

„Atatürk'e tekbir!

Atatürk Ekber! Atatürk Ekber!

Ancak o var.....

Ne evliya ne Peygamber, halkına yar Atatürk!“

(Betin 1950, Sonrakiler defterinden)

Daha sonra da „**Tanrı uludur, Tanrı uludur, Millet İsmet'in kuludur!**“ şeklinde küfürlerini bir kez daha sergilemişlerdir.

Ezanı Arapça aslından Türkçe'ye çevrilmesi M. Kemal'in devrimlerinden biridir. Bugün, „**Türkçe ezanı Atatürk inkılabı saymak, Atatürk'ü küçültmektir!**“ şeklindeki kemalistlerin bu sözü yalandan başka bir şey değildir.

Nasıl olsa Hilâfet ilga edilmiş, şer'î mahkemeler kaldırılmış, „**Devletin dini İslam'dır!**“ maddesi anayasadan çıkarılmıştı. İslam'ın muamelât ve ukûbat bölümü yasaklanmış, geriye ibadet ve itikadı bozmak, yıkmak kalmıştı. Hatta sarık, fes yasaklanmış, Kur'an harfleri yerine latin alfabesi kabul edilmişti. Bu şekilde İslam adına her şey ortadan kalkacak ve asırlarca Şeriat'la idare edilen bir memlekette İslam'dan eser kalmayacaktı. Hutbeler Türkçe'leştirildi, Şair-i İslam olan Ezan-ı Muhammedi Türkçe okutuldu.

G. Jaschke, ezanın Türkçe okutulmasını, „Şeriat'ın egemenlik alanına açık bir hücum“ olarak kitabına yazmıştır. (Yeni Türkiye'de İslamlık, sf. 45)

Ezanı Arabça aslı gibi okuyanlar şayet yalnız başlarına kuytu bir köşede bile olsa yine cezalandırılacaktı.

Bunun akabinden Peygamber'e getirilen salât ve selam da Türkçe'leştirildi. Diyanet İşleri Başkanı Rıfat, 6 Mart 1933 tarihinde bir tamim yayınlayarak müftülöklere şu emri gönderdi:

„Bütün ezanın ahengini sağlamak ve millî politikaya uygun olmak üzere bunlar da Türkçe'leştirildi. Öz dilimizle her tarafta Türkçe ezan okunduğu bir zamanda minarelerde Arabça salat okumak ahenksiz düşeceği gibi, hükümet-i celile'nin (!) takip buyurduğu maksad-ı milliyeye de uygun gelmediğine binaen İstanbul'daki erbab-ı ihtisasla bilmuhabere yukarıda yazılan üç suret ile Türkçe tekbir gönderilmiştir. Herhangisi arzu olunursa icabında alakadarların ondan okumaları tamamen beyan olunur!“

Bütün bunları yapan kemalistler, bu sefer de namazlarda ibadetin Türkçe olarak yapılmasına el attı ve gereken hazırlıkları yapmaya başladı. Çeşitli tartışmalar başladı. Fakat herhalde camilere artık cemaatin gelmemesi üzerine bu işi tatbik etmediler ve cami ve mescidleri kapatarak, yıkarak, camilikten çıkararak intikamlarını aldılar.

Bütün bunların yapılması neden?

Kemalistlerin düşmanlığı sadece İslam dinine idi; Ne hıristiyanlığa, ne de yahudiliğe!.. Gaye İslam adına her şeyi yok etmek, İslam'ın izini dahi bırakmamaktı. Hıristiyanlaşmak, hıristiyanlar gibi kitabı ve ibadetleri tahrif ederek dinsizliklerini devam ettirmektir. M. Kemal'in şu sözü bunu net bir şekilde ortaya koymaktadır:

„Hıristiyanlık âlemi bütün muvaffakiyeti kiliselerinde vücade getirdikleri müziğe borçludurlar. Türk her mukaddese hürmetkârdır. Türk'ün dini şu veya bu din değildir. Türkler bütün tarih boyunca her mukaddes tanınan şeye hürmet ve tâzim etmişlerdir.“

M. Kemal'in cenazesi kılındı mı?

M. Kemal'in öldüğü dönemlerde Birinci Ordu Komutanı olan Fahreddin Altay, aynı zamanda cenazenin kaldırılma görevini üstlenmişti.

Fahreddin Altay, gün boyunca Ankara'yı arayarak cenaze namazının kılınıp kılınmayacağı hususunda Ankara hükümetinden cevap bekliyordu. Gelen

cevapta, „Yarın başbakan Celal Bayar ile genel sekreter Hasan Rıza gelmektedir. Meseleyi onlarla görüşürsünüz!“ deniliyordu.

Kâfir-laik Ankara hükümetinin, M. Kemal leşinin cenaze namazı (!) konusunda dehşete kapıldığı belliydi. Bir taraftan laiklik melaneti diğer yandan halkın tepkisi. İstanbul’da toplanan devletin büyük başları; M. Kemal’in cenaze namazının kılınması konusunda ihtilafa düştüler. Bir kısmı laik olduğunu, bu yüzden cenaze namazının dinî bir tören olduğunu söylüyordu. Üstelik ataları namazının kılınmamasını istemişti. Durum çok gergindi. Halkın tepkisinden de korkuluyordu. Bir kısmı bunun örf ve adet haline geldiğini, halka mal olduğunu söylüyor, kılınması konusunda ısrar ediyordu. Makbule’nin ısrarı üzerine camide kılınmaması şartıyla sarayın içinde „Tanrı uludur!“ şeklinde kılınmasına karar verildi. Sarayın içinde 7-8 kişinin katılımıyla cenaze namazı (!) adı altında bir ayin yapıldı ama bu kesinlikle İslam’a ait bir cenaze namazı değildi. Laiklere özgü bir ayin yapıldıktan sonra leşin içinde bulunduğu tabut halkın ziyaretine sunuldu.

Kur’an’ın Türkçe’leştirilmesi, namazlarda Türkçe Kur’an okunması, hafızlık eğitiminin yasaklanması başlatılan inkılabları yerine oturtmak ve İslam’la halkın bağıni koparmak gayesine mâtuftur. Çünkü özünden kopan bir halkı yönetmek daha kolay olacaktı.

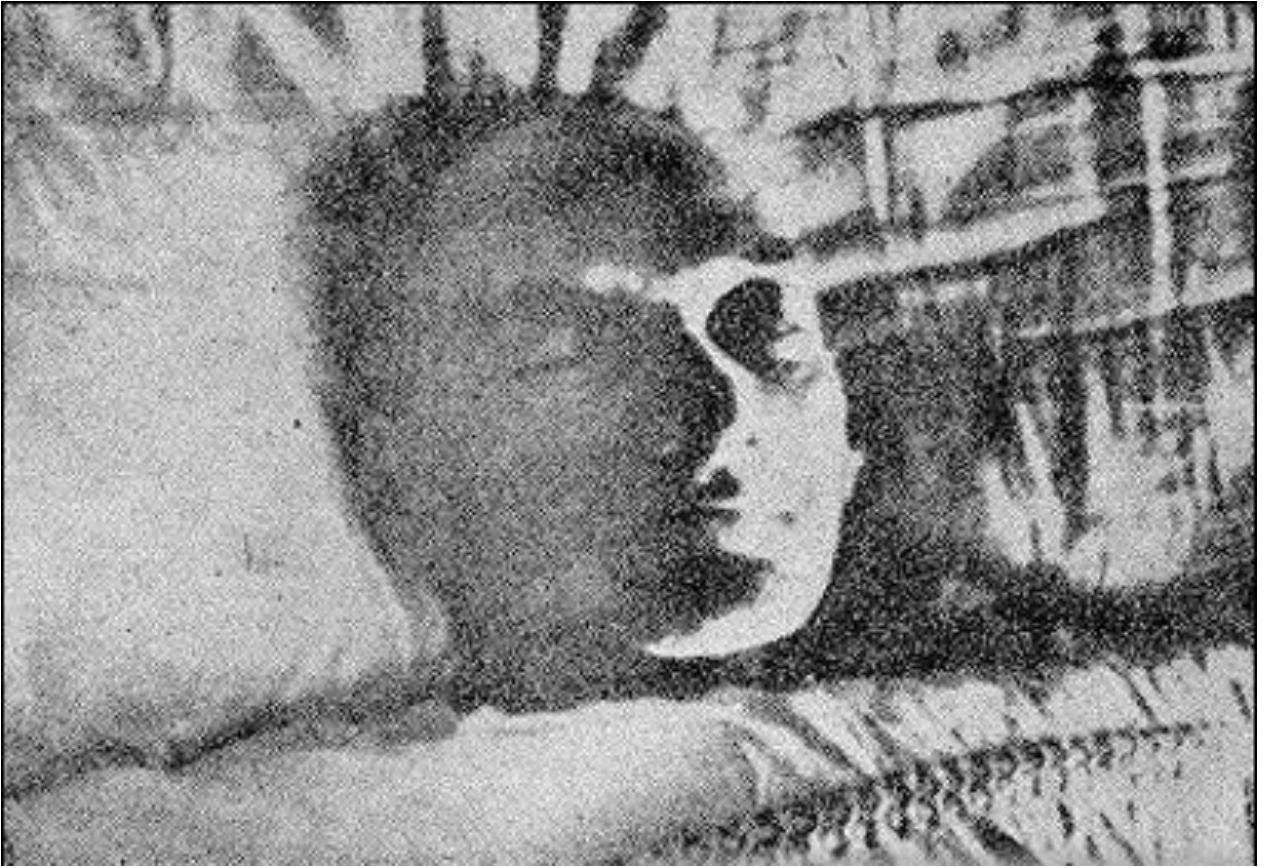
Şeyh’ülislam Mustafa Sabri Efendi, Arap harflerinin kaldırılmasını Kur’an-ı Kerim’i ortadan kaldırmak için yaptıklarını söylemektedir.

„İslam dini düşmanları, Arap harflerini atmak vasıtasıyla Kur’an-ı Kerim’i ortadan kaldırmak istedikleri gibi ben de İslamiyet’in istinat noktalarını sağlamlaştırmak için Arabça’yı dil edinmek derecesinde kendimize mal edinmek isterim.“ (Yarın Gazetesi)

Bugün kemalistler, uyanan İslam’ı yok etmek ve İslamî hareketi bastırmak için yeniden atalarının yapmış olduğu inkılabları yapmak istiyorlar. Bu işler için ilim kisvesine bürünmüş ilahiyat hocalarını Diyanet İşleri Başkanı gibi kimseleri kullanmak istiyorlar. Televizyonlarda, radyolarda ve gazetelerde, Peygamber’in ifadesi ile böyle sapık imamların sapık düşüncelerine kişilere yer vermek suretiyle onların fikrini halka kabul ettirmeye uğraşıyorlar. Ezan okutmak için müezzinlere kurs vermeye çalışmak daha tesirli olmuş da onun içindir.

İşte bütün bunlar dinde eksiklik görmeye çalışma ve kendilerini yenilikçi gösterme çabalarıdır. Yani kısacası müslümanların zihinlerini bulandırmak, kaynaklar konusunda ihtilafa düşürmek istiyorlar. Yeni savaş metodu olarak bunu da kullanmak amacındalar. Ama hiç şüphe yok ki, din adına hiç bir şey

bırakmayan kemalistler karşılarında dindar, Kur'an'ı ezberlemiş insanları buldukları gibi, bu kemalistler ve onların yordakçısı bel'amlar da karşılarında müslümanları bulacaklardır. Televizyonları, yaptıkları yayınlar ve ortaya sürdükleri bel'amları açıkta kalacak, tarihten ders alan mazlum Anadolu halkı bunlara gereken dersi verecek, „Ata'mız yarım bıraktı biz devamını yapacağız ve ona layık olacağız!“ düşüncesinde olan kemalistler de nasıl bir devrilme ile devrileceklerini göreceklerdir!

<http://www.hilafet.org>